

Det fik mig til at tænke på, at statsministerens problem måske i virkeligheden er, at han ikke har en sag, han brænder for. Statsministeren sidder der bare uden glød, uden engagement, og er i virkeligheden meget lidt eksotisk. Og det er derfor, regeringen virker udbrændt. Regeringen har ingen store sager, den brænder for, arbejder for, og derfor bliver der rigelig plads til, at de små sager kan vokse statsministeren over hovedet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er i anledning af hr. Anders Fogh Rasmussens referencer til Økonomiministeriets økonomiske oversigt fra maj i år. Jeg kan selvfølgelig være yderst tilfreds med, at den bliver brugt i debatten, og jeg skal ikke gå ind i detaljerne i de tal, hr. Anders Fogh Rasmussen refererer, for de er jo korrekte. Men jeg vil gerne nuancere udtalelserne om orlovstallene en lille bitte smule, for nogle af orlovspersonerne, ca. halvdelen, kommer fra beskæftigelse, og der er til en vis grad genbesættelse.

Jeg vil slet ikke gå ind i en polemik, men bare lige nuancere det billede, som hr. Anders Fogh Rasmussen tegnede på det punkt.

Det, jeg godt ville reagere på, er den måde, hvorpå vismandsrapporten bliver brugt i debatten og er blevet brugt i dag. Jeg skal være den første til indædt at forsvare, at vi har et uafhængigt vismandssystem, nemlig Det Økonomiske Råd. Det er en fantastisk god idé, det er velvalgt, og det er, så vidt jeg husker, også en radikal idé. Derfor vil vi selvfølgelig forsvare den til evig tid.

For at sige det meget overordnet er det meningen, at de rapporter, der kommer fra Det Økonomiske Råd, skal bidrage til debatten og nuancere vurderingen af, hvordan økonomien ser ud, men det betyder jo ikke nødvendigvis, at vismandsrapporten er den eneste sandhed. Regeringen har andre gange fået revet i næsen, at OECD siger sådan og sådan, og at Europa-Kommissionen siger sådan og sådan. Det har vi ikke hørt i dag, men det er måske, fordi Europa-Kommissionens vurdering af konjunkturerne og den økonomiske udvikling i Danmark stort set svarer til regeringens vurdering. Jeg ved det ikke, men det kunne måske være årsagen.

Jeg vil gerne kommentere vismandsrapporten på nogle enkelte punkter: Det Økonomiske Råd venter, at der er et underskud på de samlede offentlige finanser i 1997 på knap 13 mia. kr., mens regeringen vurderer, at der som minimum

er balance. Men det er klart, at vismændene kommer til det resultat, fordi de har nogle helt andre forudsætninger bygget ind, end regeringen har.

Vismændene skønner, at der bliver en mindre vækst, end regeringen skønner, men regeringens vurdering svarer til OECD's og Europa-Kommissionens vurderinger, så der er jo ikke andet at sige, end at vi må vente og se, hvad virkeligheden bringer, hvad 1995 ender med at vise.

Regeringen venter en mindre vækst i det offentlige forbrug end Det Økonomiske Råd. Det er klart, at den slags forskelle, selv om de ikke er ret store, smitter af på en lang række vurderinger. Derfor er der ikke andet at sige, end hvad jeg også har sagt ved utallige lejligheder: Regeringen har lagt en økonomisk-politisk linje, og den agter regeringen at følge. Der er i dag intet tegn på – undtagen altså vismandsrapporten, som er blevet brugt flittigt – at der er fare på færde nogen som helst steder i den samlede økonomiske situation for Danmark. Heldigvis. Det burde alle glæde sig over.

Dertil skal så tilføjes – hvilket statsministeren har sagt flere gange, ligesom også finansministeren har sagt det fra talerstolen i dag – at regeringen nøje følger tendenserne til og signalerne om flaskehalse, overophedninger osv. og agter at gribe ind, hvis det er nødvendigt, men der er ikke én taler fra oppositionen, der i dag har tilkendegivet, hvilke faresignaler der er, for det er der nemlig ikke nogen, der kan.

I stedet for fuldt ud at spille oppositionsrollen – som selvfølgelig er en del af det politiske spil – kunne man jo godt anerkende, at vi i fællesskab gennem ca. 15 år har formået at bringe Danmark derhen, hvor vi nu for første gang i historisk tid har mulighed for at løse de sidste ubalanceproblemer i dansk økonomi, nemlig underskuddet, så vi kan begynde at betale af på gælden og få fjernet den fantastiske ubehagelige store ledighed. Det burde være noget, vi kunne være fælles om at glæde os over.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren sagde, at når man skar ind til benet, så havde det her været en meget fredelig debat. Ja, det kan man da godt sige. Når man betænker, hvilket pres regeringen og statsministeren har været under, så kan man da godt kalde debatten i dag fredelig.

Men jeg synes alligevel, man må erkende, at regeringen jo ingen venner har her i Folketings-